

כולם פה חושבים שכולם פה מטומטמים, אבל גם לטימטום יש כנראה גבול. כי כולם פה יודעים שאנחנו לא מדינת חוק. כולם פה יודעים שאנחנו מפירי חוק. כולם פה גם יודעים שכולם פה יודעים שאנחנו לא מדינת חוק. כולם קוראים עיתונים. כולם רואים טל-וויזיה. כולם מכירים את בגין.

ארצות הברית הגדולה, האדירה, החזקה, אומרת לישראל, "אתם מפירים את החוק הבינלאומי", ומר בגין אומר להם, בשם כולנו, "אנחנו שמים זין על החוק הבינלאומי. יש רק חוק אחד — חוק הצדק היהודי, הניצחני, היחיד, האמיתי, שלנו, אנחנו, (שר) אה אמרתי כבר?)" וחוק מזה אלוהים איתנו!"

וכמו המדינה גם אזרחיה. המדינה שמה זין על החוק הבינלאומי. האזרחים שמים זין על החוק הלאומי. למדינה יש רק חוק אחד — חוק הצדק הפרטי. לאזרחים יש רק חוק אחד — חוק הצדק הפרטי. המדינה מצפצפת על כל העולם, ועל המשטרה הכי חזקה שיש בכלל בעולם (ארצות הברית). האזרחים מצפצפים על כל העולם, ועל המשטרה, תהיה חזקה כמה שתהיה.

מה שמוכיח, אגב, שעניין הדוגמא האישית בכל זאת עובד. הנה, למשל, פורע חוק פרוע הוא שר בממשלת ישראל. הנה, למשל, מפירי חוק ידועים ומפורסמים נקראים כאן, "מיטב הנוער".

אז מי אנחנו, הקטנים, שלא ניקח דוגמה מהגדולים?

כאן, כשאולו כבר כל הטוענים (שבצעם לא היו מעולם) החינוכיים בעד אכיפת החוק ונגד עקיפת החוק, לא נותר למחנכים הדגולים אלא לפנות היישר אל כיסינו, לאמור, "הפשע אינו משתלם"

ומאחר שעל שלושה דברים עומדת החברה הישרא-אלית (כסף, זיונים, ואלוהים), הרי שזה בטח ישפיע עלינו, שאומרים לנו שהפשע אינו משתלם, והרבה יותר טוב להשקיע בבורסה. בקרוב גם יגידו לנו שמי ששומר חוק מזיין הרבה, ושאלוהים קרוע על שומרי חוק, ואז החינוך לשמירת החוק באמת יהיה קומפלט, והכל יהיה בסדר וניקיון.

אלא שהפשע משתלם, ושומרי החוק מזיינים מעט, ואלוהים דווקא קרוע על מפירי חוק. מה לעשות?! (המקום היחיד בארץ שבו הפשע אינו משתלם זה בסטארסקי והאץ'. אבל כולם כבר יודעים שזה רק סרט. והחיים זה לא סרט, חביבי!)

כיצד יכול פושע לחנך ילד לשמור על החוק? כיצד יכול פושע להסביר לילד שהפשע אינו משתלם? כיצד יכול הורה שמעשן להסביר לילד לא לעשן? כיצד יכול הורה שמעשן לחנך ילד שהעישון מזיק לבריאות?

אני יודע שאלו שאלות קשות, אבל בכל זאת יש

על כל הגויים, חוץ אולי מחוק כלים שלובים (אבל זה בגלל שהמורה לפיסיקה הוא שמאלני קצת), שהרי אנחנו עם סגולה, ורק חוקי האלוהים הם חוקי החיים, וכל השאר זה שטויות במיץ עגבניות, ודור הג'ינס שותה קווינס וצריך לשמור על החוק (צילצול).

מה שמזכיר לי ששכחתי להגיד שאנחנו מדינת חוק. את זה צריך להגיד בכל הזדמנות — אנחנו מדינת חוק. (ועוד הפעם — אנחנו מדינת חוק. אנחנו מדינת חוק (אנחנו מדינת חוק — אמרתי כבר?). אנחנו מדינת חוק.

וכרגיל, כמו כל הדברים שאומרים בכל הזדמנות, וחוזרים ואומרים, אז גם הקביעה הזאת ("אנחנו מדינת חוק") היא שקר. אנחנו לא מדינת חוק. אנחנו מדינה שעושה צחוק מהחוק. אנחנו מדינת צחוק.

אסור לעשן אסור לצחוק אסור לפצח גרעיניים

חמישים פעם בשנה, בתדירות של אחת לשבוע (להוציא שבועות של כדורסל ואנטבה), עולה לדיון ציבורי נושא החוק — אכיפתו, עקיפתו, שמירתו, שימורו, הפרתו, הפרייתו, קירקורו, קילקולו, קיש-קושו וקיקמקומו.

בכל יום זוגי בשבוע (להוציא ימי מחלה ומועד) מתפרסם בעיתון מאמר על הנושא, השומר את החוק — החוק שומר אותו, "אכיפת החוק — לאן?"; "עקיפת החוק — ומה הלאה?"; "חוק זה חוק", "אסור להפר את החוק כי זה לא טוב לעיכול", "החוק — מה יהא עליו?".

גם ועדת שימרון מרחח כמה עמודים בנושא אכיפת החוק, כנהוג במסקנותיה של כל ועדה מימים ימימה. גם בכל כתיבי דונביץ יש פרק ארוך ומייגע בעניין אכיפת החוק. יש אפילו מפלגה שלמה, ה-תנועה הדמוקרטית לשינוי, שכל כולה עומדת על שמירת חוק (בניגוד לשמירת עקרונות).

זה המצב הקבוע, היומיומי, השיגרתי, של קיש-קושי השכל ובילבולי המוח בנושא החוק, חוק, חוק, חוק, חוק, חוק, חוק (חוק כבר אמרתי?), חוק, חוק, חוק.

אבל לא תמיד זה כל כך שיטחי, כמו שאני מנסה להציג את זה (הו לא!). יש גם עומק, ויש מעמיקים. והללו גורסים שהבעיה היא לא תקציב המשטרה, ואפילו לא כוח האדם במשטרה, ואולי אפילו לא רק המשטרה, בכלל. המעמיקים גורסים שהבעיה היא חינוך. צריך, חייבים, מוכרחים (!) לחנך לשמירה על החוק.

צריך לחנך לשמירת החוק. חייבים לחנך לשמירת החוק. מוכרחים לחנך לשמירת החוק. (ועוד הפעם —) צריך לחנך לשמירת החוק. חייבים לחנך לשמירת החוק. מוכרחים לחנך לשמירת החוק לפני שיהיה מאוחר. לפני השעה שתיים-עשרה. לפני שהולכים לישון.

אבל איך מחנכים לשמירת חוק?

אפשר באמת (כמו שניסיתי להדגים קודם) לעשות זאת בשיטת השינון. אפשר לתת לתלמיד הרך לכתוב 300 פעם, "צריך לשמור חוק", 500 פעם, "אסור לעקוף חוק (מצד שמאל)", ו-1000 פעם, "אין משיחים בשעת הסעודה", ואין ספק שזה יצליח (אם זה לא יצליח — סימן שצריך להגדיל את הכמויות) ואז הילד ילמד לכתוב (אם זה לא יועיל — זה לא יזיק). אבל איך בכל זאת מחנכים לשמירת חוק?

איך מחנכים בשיעור חברה לשמירת חוק, כש-בשיעור היסטוריה לומדים להיפך? איך מחנכים לתודעת חוק, כשתודעה יהודית זה ההיפך?

בשיעור היסטוריה לומדים שהקמת מדינת ישראל היא בניגוד לחוקי היסטוריה, כל מלחמות ישראל הם מעטים מול רבים ובכל זאת אנחנו מנצחים, למרות שזה בניגוד לחוקים, כי אנחנו יהודים, ועל יהודים, כידוע, לא חלים שום חוקים טפשיים, שחלים

איך ללכת טיפשי